

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 376/2010-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka vo veci sťažnosti J. Č., K., zastúpeného advokátkou JUDr. K. M. P., Ž., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 4 D 1314/2001 (pred 18. májom 2010 vedenom pod sp. zn. D 1314/2001) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. D 1314/2001 (po 18. máji 2010 vedenom pod sp. zn. 4 D 1314/2001) p o r u š e n é b o l o .

2. J. Č. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré j e Okresný súd Čadca p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Čadca j e p o v i n n ý uhradiť J. Č. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. K. M. P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 376/2010-12 z 21. októbra 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť J. Č. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 1314/2001 (po 18. máji 2010 vedenom pod sp. zn. 4 D 1314/2001, pozn.).

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí s'ťažovateľ v takto opísanom skutkovom stave:

„Na Okresnom súde... je na základe návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva vedené dedičské konanie po poručiteľovi J. Č., pričom jedným z dedičov a účastníkom konania je s'ťažovateľ. Vec je vedená na Okresnom súde... pod sp. zn. D 1314/2001.

Dňa 17. 09. 2007 sťažovateľ podal na Ústavnom súde... sťažnosť... Sťažnosť... bola prijatá a rozhodnutá Nálezom... č. k. I. ÚS 228/07-37 zo 06. 03. 2008 tak, že základné právo J. Č. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2... a právo na prejedanie vecí v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1... Okresným súdom... vedenom pod sp. zn. D 1314/2001 porušené bolo. Okresnému súdu... prikazuje v konaní vedenom pod sp. n. D 1314/2001 konať bez zbytočných prieťahov...

Z hľadiska dĺžky celého dedičského konania nemožno neprihliadnuť k tomu, že toto konanie trvá už takmer 11 rokov.

Sťažovateľ je toho názoru, že postup Okresného súdu... vo veci vedenej pod sp. zn. D 1314/01 porušuje stále jeho základné právo...

V dedičskom konaní nie je sporné, že sťažovateľ je dedičom a z titulu dedičstva nadobudol majetok. Nečinnosť štátneho orgánu však spôsobuje, že nebola vydaná verejná listina s obsahom, ktorý zodpovedá náležitostiam... Absencia verejnej listiny bráni sťažovateľovi reálne a pokojne užívať predmet svojho vlastníctva.“

3. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1/ Základné právo J. Č. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Okresného súdu... v konaní vedenom pod sp. zn. D 1314/2001 porušené bolo.

2/ Okresnému súdu... prikazuje vo veci vedenej pod sp. n. D 1314/2001 konať bez zbytočných prieťahov.

3/ J. Č. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd... povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4/ Okresný súd... je povinný uhradiť J. Č. trovy právneho zastúpenia na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. K. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil sťažovateľ takto: „... pretrvávajúcim pocitom neistoty, ktorý vyplýva zo situácie, že nemôže pokojne užívať svoj majetok. Sťažovateľ je doslova bezradný vo vzťahu k nečinnosti súdu. Sťažovateľ

primerané finančné zadosť učinenie odôvodňuje aj pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré ho sprevádzajú pri porušovaní jeho základného práva... Nemožno nezohľadniť ani samotný vek sťažovateľa (76 rokov poznámka) pričom v dôsledku zbytočných prietahov sa kráti sťažovateľovi možnosť pokojne užívať svoj majetok.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania. Za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 1298/10 z 2. novembra 2010. Právna zástupkyňa sťažovateľa zaujala stanovisko k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 2. decembra 2010.

4.1 Predseda okresného súdu po uvedení chronológie úkonov vo veci vo svojom vyjadrení uviedol: „... Dňa 27. 3. 2006 bol spis zaslaný súdnemu komisárovi JUDr. A. K., ktorý vo veci rozhodol dňa 2. 5. 2007 (čl. 74). Voči rozhodnutiu podal odvolanie J. Č. dňa 1. 8. 2008.... Po zaplatení súdneho poplatku bol spis dňa 13. 2. 2009 zaslaný na Krajský súd v Žiline. Z krajského súdu bol spis vrátený dňa 19. 5. 2009 (čl. 99), uznesenie OS Čadca bolo zrušené. Rozhodnutie KS sa doručovalo účastníkom konania. Spis bol opätovne zaslaný JUDr. A. K., ktorý vo veci rozhodol dňa 29. 10. 2009 (čl. 118). Spis bol súdu doručený dňa 21. 12. 2009. Rozhodnutie bolo účastníkom konania doručené dňa 4. 2. 2010. Voči uzneseniu zo dňa 29. 10. 2009 podal odvolanie J. Č. (čl. 136). Dňa 10. 5. 2010 doplnil dôvody odvolania...

Opatrením predsedu súdu bol spis dňa 18. 5. 2010 pridelený v súlade s Rozvrhom práce na ďalšie konanie JUDr. J. M., nakoľko JUDr. E. M. odišla pracovať na Krajský súd...

Sudkyňa uznesením zo dňa 28. 5. 2010 uznesenie zo dňa 29. 10. 2009 zrušila a vec nariadila vrátiť notárovi na ďalšie konanie a rozhodnutie (čl. 140). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 7. 2010.

Súdny komisár vo veci opätovne rozhodol dňa 29. 10. 2009 a spis vrátil súdu dňa 27. 9. 2010, kedy bol spis predložený vyššej súdnej úradníčke na ďalší postup.

Vzhľadom na vyššie uvedené konštatujem, že v konaní 4 D 1314/01 boli spôsobené prietahy v konaní.“

4.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa v stanovisku z 2. decembra 2010, ktorým reagovala na vyjadrenie predsedu okresného súdu, uviedla:

«Sťažovateľ oznamuje Ústavnému súdu SR, že do dnešného dňa nebolo v jeho veci rozhodnuté. Vo vyjadrení odporcu zn. Spr. 1298/10 z 02. 11. 2010 sú zjavné nezrovnalosti, keď tvrdí, že „Súdny komisár vo veci opätovne rozhodol 29. 10. 2010 a spis vrátil súdu dňa 27. 10. 2010, kedy bol spis predložený vyššej súdnej úradníčke na ďalší postup.“»

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaného porušenia práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

6. Zo sťažnosti a z jej príloh, vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 4 D 1314/2001 (pred 18. májom 2010 vedeného pod sp. zn. D 1314/2001) a s prihliadnutím aj na skutkový stav zistený v konaní pred ústavným súdom sp. zn. I. ÚS 228/07, keďže ide o to isté konanie okresného súdu, ústavný súd zistil:

Sťažovateľ je v procesnom postavení účastníka dedičského konania po poručiťovi J. Č., zomrelom..., ktoré sa začalo na podnet P. Č., N. 520, na okresnom súde 15. decembra 1999, ktorý okresný súd v ostatnom čase zaevidoval pod sp. zn. 4 D 1314/01. Od vynesenia

nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 228/07-37 zo 6. marca 2007 okresný súd vykonal tieto úkony vo veci:

Súdny komisár 21. apríla 2008 nariadil termín prerokovania dedičstva na 2. máj 2008 a predvolal účastníčku konania Ž. P., ktorá doručenkou prevzala 22. apríla 2008. Sťažovateľ nebol predvolaný.

- 2. mája 2008 súdny komisár spísal zápisnicu v dedičskej veci po poručiteľovi J. Č., podľa ktorej bolo rozhodnuté vo veci samej, za dedičov nebol nikto prítomný,

- 7. mája 2008 okresný súd prevzal predmetný spis s návrhom uznesenia č. k. 4 D 1314/201 Dnot 270/2001-74 z 2. mája 2008,

- 4. augusta 2008 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu č. k. D 1314/2001 Dnot 270/2001-74 z 2. mája 2008 z dôvodu odňatia možnosti konať,

- okresný súd uznesením sp. zn. D 1314/2001 z 23. septembra 2008 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 3 dní zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie,

- sťažovateľ súdny poplatok zaplatil a 10. októbra 2008 oznámil okresnému súdu, že súhlasí s rozhodnutím o odvolaní bez nariadenia pojednávania,

- 13. novembra 2008 okresný súd vyzval účastníkov dedičského konania (včítane sťažovateľa), aby sa vyjadrili k podanému odvolaniu sťažovateľa v lehote 15 dní,

- 11. decembra 2008 sťažovateľ oznámil, že mu okresný súd doručil jeho vlastné odvolanie, ku ktorému nemá dôvod sa vyjadrovať,

- okresný súd 13. februára 2009 spracoval predkladáciu správu a zaslal spis Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní sťažovateľa, krajský súd uznesením sp. zn. 6 CoD/4/2009 z 31. marca 2009 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, okresný súd spis prevzal 19. mája 2009,

- 30. júla 2009 právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala okresný súd o doručenie rozhodnutia krajského súdu,

- súdny komisár 9. septembra 2009 nariadil termín prerokovania dedičstva na 29. september 2009 a predvolal účastníkov konania,

- 29. septembra 2009 súdny komisár spísal zápisnicu v dedičskej veci po poručiteľovi J. Č., sťažovateľ bol prítomný na prerokovaní dedičstva, ostatní dedičia boli neprítomní, súdny komisár oboznámil rozhodnutie krajského súdu z 31. marca 2009 a pojednávanie odročil na 29. október 2009,

- 29. októbra 2009 súdny komisár spísal zápisnicu v dedičskej veci po poručiteľovi J. Č., podľa ktorej bolo rozhodnuté vo veci samej,
- 21. decembra 2009 okresný súd prevzal predmetný spis od notára s návrhom uznesenia č. k. D 1314/201 Dnot 270/2001-118 z 29. októbra 2009,
- 4. februára 2010 okresný súd doručil pošte zásielky s rozhodnutím vo veci samej,
- 23. marca 2010 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici o oznámenie adresy pobytu Ž. P.,
- Register obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici 30. marca 2010 okresnému súdu oznámil adresu pobytu Ž. P.,
- 20. apríla 2010 právna zástupkyňa sťažovateľa urgovala na okresnom súde zaslanie rozhodnutia vo veci samej (písomne bolo žiadané 11. februára 2010 a opakovane 4. marca 2010),
- 6. mája 2010 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. D 1314/2001, Dnot 270/2001-118 z 29. októbra 2009,
- opatrením predsedu okresného súdu č. Spr. 630/2010 z 18. mája 2010 bol spis s účinnosťou od 1. júna 2010 pridelený na ďalšie konanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. J. M. a bola mu pridelená sp. zn. 4 D 1314/2001,
- okresný súd uznesením č. k. 4 D 1314/201-140, Dnot 270/2001 z 28. mája 2010 zrušil uznesenie č. k. 4 D 1314/201 Dnot 270/2001-118 z 29. októbra 2009 a vec vrátil notárovi na ďalšie konanie a rozhodnutie,
- 27. septembra 2010 okresný súd prevzal predmetný spis od notára s návrhom uznesenia po oprave č. k. 4 D 1314/201 Dnot 270/2001-143 z 29. októbra 2009.

III.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa

pojednávane odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o vyporiadaní dedičstva. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

11.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní.

11.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a z pripojených dokumentov, ako aj zo

stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatuje predovšetkým neefektívne správanie okresného súdu, ktoré v spojitosti s celkovou dĺžkou súdneho konania (11 rokov) a už konštatovanými prieťahmi ústavným súdom (nález sp. zn. I. ÚS 228/07 zo 6. marca 2007) mali za následok zistenie ďalších prieťahov (od apríla 2007), pretože okresný súd nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia nachádzali. Ústavný súd sa priklonil k názoru sťažovateľa, že k zbytočným prieťahom v konaní došlo, aj keď v predmetnej veci okresný súd určité úkony vykonal. Okresný súd však vzhľadom na celkovú dĺžku konania a už uvedené rozhodnutie ústavného súdu o zistených prieťahoch nekonal sústredene a efektívne, lebo vydané rozhodnutie sp. zn. D/1314/2001 z 2. mája 2007 napadol odvolaním sťažovateľ, ktoré následne krajský súd uznesením sp. zn. 6 CoD/4/2009 z 31. marca 2009 zrušil, predovšetkým preto, že *„napadnuté uznesenie... okresný súd neodôvodnil zákonu zodpovedajúcim spôsobom, jeho závery sú nepreskúmateľné a nepresvedčivé...“*. Z kontextu uvedeného vyplýva, že ak by bol okresný súd konal koncentrovane a dôsledne rešpektoval právnu normu, vec by už bola s najväčšou pravdepodobnosťou právoplatne skončená. Okresný súd si teda nezvolil taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa sťažovateľ obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd bol vo veci sťažovateľa v podstate nečinný. Nečinnosť okresného súdu charakterizuje konanie vedené pod sp. zn. 4 D/1314/2001 (predtým sp. zn. D/1314/2001) ako celok, a preto ústavný súd nepovažuje za potrebné hodnotiť sporadické úkony okresného súdu. V neposlednom rade okresný súd prieťahy v konaní priznal.

12. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 D/1314/2001 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

13. Aj napriek zisteniu ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, neprikázal mu, aby vo veci sp. zn. 4 D/1314/2001 konal bez zbytočných priet'ahov vzhľadom na to, že táto povinnosť mu už bola uložená nálezom sp. zn. I. ÚS 228/07 zo 7. marca 2008 (m. m. I. ÚS 232/05, IV. ÚS 187/05, II. ÚS 96/06, IV. ÚS 45/07, IV. ÚS 99/07). Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

14. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 4 D/1314/2001 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu). K uvedenému ústavný súd dodáva, že nálezom sp. zn. I. ÚS 228/07 zo 7. marca 2008 už priznal *inter alia* sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk (za obdobie do 6. marca 2008).

15. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľ si uplatnil prostredníctvom svojej advokátky trovy konania za zastupovanie pred ústavným súdom listom z 2. decembra 2010, a to za dva úkony právnej pomoci, ktoré mu ústavný súd aj priznal v požadovanom rozsahu, t. j. v sume 254, 88 €. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

(ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu 721,40 € a predstavuje 120,23 € + paušál 7,21 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

16. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2010